

Oponentura k diplomové práci Bronislavy Priehodové

PAMÁTNÍK TROCH ODBOJOV

K tématu

Složitě, kontraverzní a palčivé téma, které si Broňa vybrala považuji v mnoha ohledech za ideálním způsobem neřešitelné.

Analytická část

Broňa prošla obsáhlým studiem tématu a věnovala se v teoretické rovině fenoménu "památníku". Poznala podrobně pohnutou historii rodu Mašínů a samozřejmě také historii jejich statku v Lošanech. Věnovala se také hospodářsko - kulturnímu fenoménu "rodinných statků" v tomto regionu v kontextu času a souvislostech majetko - právních, které absolutně ovlivňují krajinný ráz a zejména společenské klima. Velmi dobře zpracovaná a také obsáhlá analytická práce by mohla jasněji pojmenovat závěry a východiska pro další pokračování na projektu.

Návrhová část

Koncept návrhu jsem zpočátku, v době kdy jsme se se s prací seznamoval, vnímal nejasně, možná v kontextu závěru analytické části, skoro jako zavádějící. V průběhu studia práce, její metodiky a struktury jsem si však uvědomil, že není pouze doslovně popsán v textu pod hlavičkou "koncept" ale je možné jej nalézat ve způsobu a metodice práce na celém projektu mezi řádky - což považuji za neobyčklé a zajímavé.

Obnova celku statku je řešena v úrovni studie s velkým nadhledem a formálně bez chyb. Jistou rezervu vnímám v možných řešení krajinných souvislostí, které jsou však popsány v analytické části a tak se domnívám, že o nich autorka přemýšlela. Ze problematické považuji v návrhu užívání termínu a aplikaci "polověřejných" prostor - a to v souvislostech tématických tak legislativních.

Architektonická práce je v pořádku. Rozdělení programu do jednotlivých objektů je řešeno zprávně. Obnova původních staveb ale i návrh novostaveb jsou zvládnuty ne pouze stavebně - konstrukčně ale i v úrovni ideového konceptu s jistou mírou lehkosti což oceňuji. Za mírně zavádějící považuji ideový návrh expozičního systému a to i proto, že libreto budoucí expozice autorka zcela zprávně nedefinuje.

Architektonická a funkční podoba objektu monumentu je svébytná a odvážná, může být však ale chápána jako patetická a možná příliš popisná. Ale i zde nalézám jistou odvahu a upřímnost definovanou formou, která nás může vést k tomu, že všechno není třeba vyslovit nebo popsat.

Závěrem

I když kontraverzní téma práce, osobně vnímám celkově jiným způsobem než autorka tak její práci hodnotím pozitivně a to hned z několika důvodů. Za nejdůležitější vůbec považuji samotný výběr tématu a odhodlanost k jeho řešení. Dále způsob práce při kterém bylo mnoho času věnováno studiu a poznávání dramatické části naší historie. Projekt jako celek si udržel celistvost a je architektonicky zvládnutý. V neposlední řadě hodnotím velmi pozitivně smysl autorky pro výtvarno (perspektivní pohledy) a také nadhled se kterým nepotřebuje dořešit vše do zbytečných podrobností.

Navrhuji proto výbornou. -A

V praze dne 4.2.2018

MgA. Vít Šimek

